

W. B. M. 1. 2.
iam Terētium ijs offero, cui explicatio-
nes nostræ in epistolas Ciceronis subse-
quenter, modò tua benignitas, in qua iam
pridem magnam spem collocatam habe-
mus, nos in his laboribus non destituerit.
Bene vale Patrone obseruande, & nos
cum vniuerso Gymnasio, nouaq; typogra-
phia in tuā fidem & clientelam accipe.
Dusseldorpij. decimo kal. May. Anno M.
D. LVIII.

VITA TERENTII, AD EMENDATIO-
nem M. Antonij Mureti.

Publius Terentius Afer, Carthagine natus, ser-
uiuit Romæ Terentio Lucano senatori: à quo ob-
ingenium, & formam nō institutus modo liberaliter,
sed & mature manumissus. quidam captum esse ex-
istimant. quod fieri nullo modo potuisse, Fenestella
docet, cum in fine secundi belli Punici & ante initi-
um tertij natus sit, & mortuus: nec, si à Numidis aut
Getulis captus sit, ad ducem Romanum peruenire po-
tuisse, nullo commercio inter Italicos & Afros, nisi
post delatam Carthaginem, cœpto. hic cum multis no-
bilibus familiariter uixit: sed maxime cum Scipione
Africano, & cum Lælio: quibus etiam corporis gratia
conciliatus existimatur. quod & ipsum Fenestella ar-
guit,

guit, contendens utroque maiorem natu fuisse, quam
uis Cornelius Nepos & quales omnes fuisse tradat, &
Porcius suspicionem de consuetudine per hæc faciat:
Dum lasciuiam nobilium & fucosas laudes petit,
Dum Africani uocem diuinam inhiat auidis auribus,
Dum ad Furiū se cœnitare, & Lælium, pulchrū putat,
Dum se amari ab hisce credit, crebro in Albanum rapi
Ob florem etatis suæ, ad summā inopiam redactus est.
Itaque è conspectu omnium abiit Græciam in terram
ultimam:

Mortuus est in Stymphalo Arcadiæ oppido: nil Publius
Scipio profuit, nihil ei Lælius, nil Furius,
Tres per idē tempus qui agitabant nobiles facillime.
Eorū ille opera ne domum quidē habuit conducticiam?
Saltem ut esset quò referret obitum domini seruulus.

Scripsit comœdias sex. ex quibus primam Andriam
cum Aedilibus daret, iussus antè Cæcilio, recitare, ad
cœnamentum cum uenisset, dictus est initium quidem fa-
bulæ, quòd erat contemptiore uestitu, subsellio iuxta
lectulum residens legisse, post paucos uero uersus, in-
uitatus ut accumberet, coenasse una, deinde cætera per-
currisse non sine magna Cæciliij admiratione. & hanc
autem, & quinque reliquas equaliter populo proba-
uit. quamuis Volcatius de enumeratione omnium ita
scribit: Sumetur Hecyra sexta ex his fabula.

Eunuchus quidem bis acta est, meruitq; pretium
quantum nulla antea cuiusquam comœdia, id est octo
millia nummūm: propterea summa quoq; titulo ascribi

643

tur. nam Adelphorū principium Varro etiam p̄ficit
principio Menandri. non obscura fama est, adiutum Te-
rentiū in scriptis à Lælio et Scipione: quibus cū famili-
ariter uixit. etandem ipse auxit: nunquā enim nisi leu-
ter, se tutari conatur: ut in prologo Adelphorum.
Nam quod isti dicunt maleuoli, homines nobiles
Hunc adiutare, assidueq; una scribere:
Quod illi maledictum uehemens existimant,
Eam laudem hic ducit maximam: cum illis placet;
Qui uobis uniuersis, & populo placent:
Quorum opera in bello, in otio, in negotio, &c.
Videtur autem se leuius defendisse, quia sciebat Lælio
& Scipioni non ingratam esse hanc opinionem: quaē tā
men magis, & usque ad posteriora tempora ualuit. Qu.
Memmius in oratione pro se ait P. Africanus, qui à Te-
rentio personam mutuatus, quæ domi luserat ipse, nos-
mine illius in scenā detulit. Nepos auctore certo compre-
hendit se ait: C. Lælium quondam in Puteolano kal. Mar-
tij, admonitum ab uxore, temporius ut discumberet,
petiisse ab ea, ne interpellaretur: serius tandem ingress-
sum triclinium, dixisse, non s̄epe in scribendo magis
successisse sibi: deinde rogatum ut scripta illa proferret,
pronunciasse uersus, qui sunt in Heautō timorumento,
Sati' pol proterue me Syri promissa huc induxerunt.
Santra Terentium existimat, si modo in scribendo ad-
iutoribus indigerit, non tā Scipione & Lælio uti po-
tuisse, qui tunc adolescentuli fuere, quam Sulpicio Gab-
bo, homine docto, & qui consularibus ludis initium fa-
cerit

8

cerit fabularū dandarū: uel Qu. Fabio Labeone, & M.
Popillio, consulari utroq; ac poeta: ideo ipsum non ius
uenes designasse, qui se adiuuisse dicerentur, sed uiros,
quorū operā & in bello, & in otio, & in negotio pos-
pulus sit expertus. Post editas comœdias nondū quintū
atq; trigesimum egressus annum, causa euitandæ opis
nionis, quia uidebatur aliena profuis edere, seu percis-
piendi Græcorum instituta moresq; quos perinde ex-
primeret in scriptis, egressus urbe est, neq; amplius re-
dijt. de morte eius Volcatius tradit,
Sed ut Afer sex populo edidit comœdias,
Iter hinc in Asiam fecit: nauim cum semel
Conscendit, uisus nunquam est, sic uita uacat.

Qu. Consetius redeuntem è Græcia periisse in mari
dicit cum centū & octo fabulis conuersis à Menandro.
ceteri, mortuum esse in Arcaniæ Stymphalo tradunt,
Cn. Cornelio Dolabella, M. Fuluio Nobiliore eos mor-
bo implicitum acri, dolore ac tædio amissarum fabula-
rum, quas in naui præmisserat, ac simul fabularum, quas
nouas fecerat. Fuisse dicitur mediocri statura, gracili
corpore, colore fusco. reliquit filiam, quæ equiti Rom.
nupsit. itē hortulos XX. iugerū, uia Appia ad Martis
uilla: quo magis miror Porciū scribere, nil Publius
Scipio profuit, nihil ei Lælius, nil Furius,
Tres per idem tempus qui agitabat nobiles facillime.
Eoru ille opera ne domū quidem habuit conducticiam:
Saltem ut esset, quò referret obitum domini seruulus.
hunc Afranius quidem omnibus comisis presert, sc̄
bene

bens in Compitalibus,

Terentio non similem dices quempiam.

Volcatius autem non solū Nævio, et Plauto, et Cæcilio,
sed Licinio quoque postponit. Cicero in Limone hacte-
nus laudat,

Tu quoq; qui solus lecto sermone Terenti
Conuersum expressumq; latina uoce Menandrum
In medio populi sedatis uocibus effers,
Quidquid come loquens, ac omnia dulcia dicens.

Item C. Cæsar,

Tu quoque tu in summis o dimidiate Menander
Poneris, & merito, puri sermonis amator.

Lenibus atque utinam scriptis adiuncta foret uis
Comica, ut æquato uirtus polleret honore
Cum Græcis, neque in hac respectus parte iaceres.

Vnum hoc maceror & doleo tibi deesse Terenti.

Hec Suetonius Tranquillus. nam duos Terentios poe-
tas fuisse scribit Metius: quorum alter Fregellanus fue-
rit Terentius Libo, alter libertinus Terentius Afer pe-
tria, de quo nunc loquimur. Scipionis fabulas edidisse
Terentium, Valgius in Actæone ait,

Hæ quæ uocantur fabulæ, cuius sunt?

Non has, qui iura populis recensentibus dabat

Honore summo affectus, fecit fabulas:

Duae ab Apollodoro translatæ esse dicuntur **comicas**.

Phormio, & Hecyra, quatuor reliquæ à Menandro: eis
quibus magno successu, & pretio sicut Eunuchus, He-
cyra sepe exclusa uix acta est.

ANDRIA